

343 259

ΣΥΝ

ΕΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ

ΠΟΔΙΤΕΙΑΣ

343.259

ΣΥΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
— ΧΑΝΙΩΝ —

Αδ. έριθ. 19580

Χρονολ. Είσοδ. 11.3.1963

Εισκόστη ΔΙΚ. ΚΙΝΗ. ΠΟΛ.

Αριθ. 343 289/ΣΧΜ.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ

ΤΗΣ

ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΤΥΠΟΙΣ ΣΤΑΥΡΟΥ Α. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗ

1899

3481

ДИМОТИКН ВИБЛИОТНКА НА ХАНІОН

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

ΗΜΕΙΣ ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπίτατος Ἀρμοστής ἐν Κρήτῃ

Κυροῦντες τὸ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Κρητῶν ψηφισθὲν Σύνταγμα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας διατάσσομεν τὴν διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος δημοσιεῖσιν αὐτοῦ ὡς ἔπεται.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἄρθρ. 1. Ἡ νῆσος Κρήτη μετὰ τῶν παρακειμένων νησιδίων ἀποτελεῖ ἑντελῶς Αὐτόνομον Πολιτείαν, κατὰ τοὺς ἀποφασισθέντας ὑπὸ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων ὅρους.

Ἄρθρ. 2. Τὸ ἔδαφος τῆς Κρητικῆς Πολιτείας εἶνε ἀναπαλλοτρίωτον οὐδ' ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις δουλείας ἐπ' αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἡ ἄμυνα τῆς χώρας καὶ ἡ τήρησις τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως ἀνατίθεται, εἰς σῶμα ἐγγχωρίου Πολιτοφυλακῆς καὶ Χωροφυλακῆς. Ἡ ἐν τῇ Πολιτοφυλακῇ ὑπηρεσία εἶναι ὑποχρεωτικὴ.

Ἄρθρ. 4. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρατῶν τῆς παρούσης κατοχῆς, ξένος στρατὸς δὲν δύναται νὰ σταθμεύῃ ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ἔδαφους, οὐδὲ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ, ἀνεῦ πρὸς τοῦτο νόμου.

Ἄρθρ. 5. Ἐπίσημος γλῶσσα τῆς Κρητικῆς Πολιτείας εἶνε ἡ Ἑλληνικὴ.

Ἄρθρ. 6. Τῆς Κρητικῆς ἰθαγενείας ἀπολαύουσι

α.) Οἱ ἐν Κρήτῃ γεννηθέντες καὶ οἱ ἐν Κρήτῃ ἀποκατεστημένοι πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1897, ἐὰν ὁ ἕτερος τοῦλάχιστον τῶν γονέων αὐτῶν ἦτο Κρῆς.

β'. Οἱ ἐκ Κρητὸς Ὀθωμανοῦ ὑπηκόου ὀπουδήποτε γεννηθέντες ἢ κατοικοῦντες.

γ') Οἱ ἐξ ἀγνώστων γονέων ἐν Κρήτῃ γεννηθέντες.

Ἐάν τις τούτων ἐκέκτητο τῶ; μὴ Ὀθωμανικὴν ἰθαγενεῖαν, ἀποκτᾷ τὴν Κρητικὴν δι' ἀπλῆς πρὸς τοῦτο δηλώσεως, ἐνώπιον δημοτικῆς τινος ἀρχῆς τῆς Κρήτης, γινομένης τὸ βραδύτερον ἐν τὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος, εἰάν πρόκηται περὶ ἐνηλικίου, ἐντὸς δὲ ἔτου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως, εἰάν πρόκηται περὶ ἀνηλικίου.

Ἡ διὰ πολιτογραφίσεως ἀπόκτησις καὶ ἡ ἀπόλεια τῆς Κρητικῆς ἰθαγενείας κανονισθῆναι δι' ἰδίου νόμου.

Ὁ νόμος αὗτος θέλει δημοσιευθῆ ἐντὸς τριμηνίε; ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος καὶ θέλει παράσχει ἰδιαίτερας εὐκολίας πρὸς ἀπόκτησιν τῆς κρητικῆς ἰθαγενείας:

α) Εἰς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν Κρήτῃ ἀποκατεστημένους.

β) Εἰς τοὺς ἐκ Κρητῶν καταγομένους, οἰκοδῆποτε ἐθνικότητος καὶ ὀπουδήποτε γεννηθέντας ἢ κατοικοῦντας.

γ) Εἰς τοὺς μετὰσχόντας τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνων τῆς Κρήτης ὁ αὗτος νόμος θέλει καθιερώσει τὴν διὰ πράξεως τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἀπονομὴν τῆς κρητικῆς ἰθαγενείας εἰς τοὺς προσεγγιόντας μεγάλαις καὶ ἐξαιρέτους πρὸς τὸν τόπον ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 7. Οἱ Κρητῆς παντὸς ὀρησκεύματος εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ ἀπολαύουσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 8. Τὰ δημόσια ἀξιώματα εἶνε προσιτὰ εἰς πάντας τοὺς Κρητῆς ἀνεξαρτήτως ὀρησκεύματος, κατὰ λόγον τῆς ἰκανότητος καὶ χρηστότητος αὐτῶν.

Εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα εἶνε δεκτοὶ μόνοι οἱ ἰθαγενεῖς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων, καθ' αἷς ὁ νόμος ἐπιτρέπει τὴν πρόσληψιν ξένων.

Ἄρθρ. 9. Πᾶς φόρος ἐπιβάλλεται καὶ εἰσπράττεται μόνον χάριν κοινοῦ συμφέροντος, ἕκαστος δὲ συεισφέρει διὰ τὰ δημόσια βέρη ἀναλόγως τοῦ εἰσοδήματος ἢ τῆς περιουσίας του.

Ἄρθρ. 10. Ἐκαστος εἶναι ἐλεύθερος νὰ προσβεύῃ οἰκονδήποτε ὀρήσκευμα προτιμᾷ. Ὁ προσηλυτισμὸς ἀπαγορεύεται. Ἄλλ' ἢ ἀπαγόρευσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ χρησιμεύτῃ ὡς πρόσφασις ὀπως περιορίζεται πικανόμως ἢ ἐλευθερία ἀτόμων ὀμολογούντων δημοσίᾳ οἰκονδήποτε ὀρήσκευμα.

Ἡ δικφορὰ τοῦ ὀρησκεύματος οὐδόλως ἐπηρεάζει τὴν κτῆσιν

ἢ ἀπώλειαν ἢ τὴν ἀσκησιν οἰουδήποτε προσωπικοῦ· ἢ ἐμπραγμα-
μάτου δικαιώματος, οὐδ' ἀπαλλάττει νομίμου ὑποχρεώσεως.

Ἄρθρ. 11. Ἡ ἐξωτερικὴ λητρεία πάντων τῶν ἀνεγνωρισμέ-
νων θρησκευμάτων εἶνε ἐλευθέρη καὶ προστατεύεται ὑπὸ τῆς
Πολιτείας, ἐφ' ὅσον συμμορφώνεται πρὸς τοὺς νόμους καὶ τοὺς
ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 12. Πᾶς Κρῆς δύνεται νὰ μεταβιάνῃ ἀκωλύτως
ἐπουδήποτε τῆς χώρας ἢ ἐκτὸς αὐτῆς καὶ νὰ ἐγκαθίσταται
ὅπου τῆς χώρας βούλεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τοῦτο
ἀστυνομικοὶ κανονισμοί.

Ἄρθρ. 13. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία εἶνε ἀπαραβίαστος. Οὐ-
δεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ἢ ἄλλως πως
περιορίζεται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἐκτὸς ὅταν πρόκηται περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ νο-
μίμως προκηρυχθέντος στρατιωτικοῦ νόμου, οὐδεὶς συλλαμβάνε-
ται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἠτιολογημένου δικαστικοῦ ἐντάλλματος,
ὑπερ δέον νὰ κοινοποιῆται αὐτῷ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συλλή-
ψεως. Μόνον ἐπὶ αὐτοφώρου ἐγκλήματος ἢ σύλληψις γίνεται καὶ
ἄνευ δικαστικοῦ ἐντάλλματος, ἀλλὰ καὶ πάλιν τοῦτο δέον νὰ
κοινοποιῆται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν, τὸ βραδύτερον.

Ἄρθρ. 14. Οὐδεὶς ἀρκεῖται ἄκων τοὺς παρὰ τοῦ νόμου
ὄρισμένους αὐτῷ δικαστὰς, οὐδ' ὑποβάλλεται εἰς ποινὴν μὴ
ὄρισμένην ἤδη ὑπὸ τοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 15. Ἡ κατοικία ἐκκττου εἶνε ἀσύλον. Οὐδεμία κατ'
οἶλον ἔρευνα ἐνεργεῖται, εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὀρίζει.

Ἄρθρ. 16. Ἡ σωματεμπορία ἀπαγορεύεται. Ἀργυρώνυτος
ἢ δοῦλος λογίζεται ἐλεύθερος ἅμα πατήσας τὸ Κρητικὸν ἔδα-
φος.

Ἄρθρ. 17. Οὐδὲν εἶδος ἐργασίας, βιοτεχνίας ἢ γεωργίας δύ-
ναται ν' ἀπαγορευθῇ, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν δημοσίαν
ἠθικὴν, τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὴν υἰεῖαν τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 18. Δὲν ἐπιτρέπονται ἐν Κρήτῃ μονοπώλεια,
εἰμὴ τὰ διὰ νόμου ἰδρυμένα πρὸς αὔξησιν τῶν δημοσίων ἐσόδων
ἢ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 19. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς περιουσίας αὐτοῦ, εἰμὴ διὰ
δημοσίαν ἀνάγκην, ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσῃ, πάντοτε
δὲ μετὰ προηγουμένην ἀποζημίωσιν.

Ἐιδικὸς νόμος θέλει κενονήσει τὰ τῆς ἰδιοκτησίας καὶ διαθέ-

σεως τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων, ἀρχαιολογικῶν θησαυρῶν καὶ ἱαματικῶν πηγῶν.

Οὐδὲν ἐπὶ τῶν παρακειμένων νησιδίων ἐμπράγματονδικαίωμα ἀπολαμβάνει, ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ τὴν μεταβίβασιν τοιούτων δικιωμάτων, ἡ Κυβερνησις ἔχει δικαίωμα προτιμῆσεως.

Ἄρθρ. 20. Βάσανοι ἢ γενικὴ δήμευσις ἀπαγορεύονται.

Ἄρθρ. 21. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε ἐλευθέρη, ἀρκεῖ νὰ ἀσκῆται ὑπὸ προσώπων κεκτημένων τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου δριζομένην ἰσότητα καὶ χρηστότητα, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν δὲ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρηστὰ ἤθη, τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὸ σέβας πρὸς τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας. Ἡ Δημοτικὴ ἐκπαίδευσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ παρέχεται δωρεάν.

Ἄρθρ. 22. Ἐκαστος ἔχει δικαίωμα νὰ ἐκφύρῃ ἐλευθέρως τὰς ιδέας του προφορικῶς, ἐγγράφως ἢ διὰ τοῦ τύπου, τηρῶν, τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

Ὁ νόμος τιμωρεῖ τὴν κατάχρησιν τῆς ἐλευθερίας ταύτης.

Ἄρθρ. 23. Ὁ περὶ τύπου νόμος δεῖν νὰ περιέχῃ καὶ τὰς ἐπομένας διατάξεις.

α. Πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ ἀπαιτεῖται ἀδεία τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς.

β.) Προκειμένης ἐκδόσεως ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ περιεχόντων πολιτικὴν ὕλην, δαίτων τὴν ἀδειαν, πρέπει νὰ παράσῃ ἀξιοχρεῶν ἐγγύησιν δύο χιλιάδων δραχμῶν, πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐνδεχομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

Ἐν περιπτώσει καταδίκης, διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως, ἐκδότου τινὸς εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἢ ἀποζημίωσιν, ἢ ἔκδοσις τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ ἀναστέλλεται, μέχρι καταβολῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ τῆς ἀποζημιώσεως.

γ.) Ἡ ἀδεία χορηγεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν αἰτοῦντα, ἐὰν ἔχῃ τὰ ἐν τῷ νόμῳ ἀναγεγραμμένα προσόντα καὶ ἂν παρέσχε τὴν ἀνωτέρω ἐγγύησιν.

Ἐπιτρέπεται κατάσχεσις ἐφημερίδος, φυλλαδίου ἢ περιοδικοῦ καὶ ἐν γένει ἐντύπου:

α.) Ἐὰν δι' αὐτοῦ προσβάλλεται τις τῶν ἀνεγνωρισμένων καὶ ἐν τῇ νήσῳ λατρευομένων θρησκείων.

β.) Ἐὰν προσβάλλεται τὸ πρόσωπον τοῦ Ἡγεμόνος.

γ.) Ἐὰν διὰ τῶν δημοσιευμάτων παράγεται ἐπικίνδυνος ἐρεθισμὸς μεταξὺ τῶν κατοίκων, δυνάμενος νὰ χαλκρῶσῃ τὴν δημοσίαν τάξιν.

Ἡ κατάχρησις αἴρεται αὐτοδικίῳ, ἐν ἐντὸς τῆς ἐπιούσης δὲν ἐπικυρωθῆ διὰ δικαστικοῦ βουλευμάτος.

Ἡ προληπτικὴ λογοκρισία ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρ. 24. Ἡ εἰς τὸ ταχυδρομεῖν παραδοθεῖσα ἀλληλογραφία εἶναι ἠτρεχισμένη ἀπὸ πάσης ἀνκριτικῆς ἐρεύνης.

Ἄρθρ. 25. Οἱ Κρήτες ἔχουσι δικαίωμα νὰ συνέρχωνται ἠτύχως καὶ ἀόπλως, συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς νόμους, οἵτινες δύνανται νὰ κανονίσωσι τὴν ἀτικτην τοῦ δικαιώματος τούτου, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ ἐξαρτήσωσιν ἀπὸ προηγουμένης ἀδείας.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συναθροίσεις, αἵτινες ὑπόκεινται ἀπολύτως εἰς τοὺς Ἀστυνομικοὺς Κανονισμοὺς.

Ἄρθρ. 26. Οἱ Κρήτες ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐφ' ὅσον εἰς τὸν σκοπὸν τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ εἰς τὰ πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου μέσα, δὲν ὑπάρχει τι τὸ παράνομον, ἀνήθικον ἢ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν Πολιτείαν.

Ὁ νόμος κανονίζει τὴν ἀσκησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ συνεταιρίζεσθαι, ἀποβλέπων εἰς τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἄρθρ. 27. Πᾶς τις ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὰς ἀρχὰς ἀναφοράς ὑπογεγραμμένας παρ' ἐνὸς ἢ πλείονων προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 28. Ὁ Ἡγεμὼν εἶνε ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τῆς Πολιτείας. Οὗτος θέτει τοὺς νόμους μετὰ Βουλῆς ἀντιπροσώπων, ἀσκει τὴν Ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν δι' ὑπευθύνων συμβούλων καὶ ἀπονέμει τὴν δικαιοσύνην διὰ τῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 29. Ὁ Ἡγεμὼν εἶνε νόμος ἀνεύθυνος καὶ ἀπαράβιστος. Πᾶσα πρᾶξις αὐτοῦ δεόν νὰ προσυπογράφεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβούλου του, ὅστις διὰ τῆς ὑπογραφῆς του μόνης, ἀνλαμβάνει τὴν εὐθύνην τῆς πράξεως ταύτης.

Τοιαύτη προσυπογραφή δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Ἐπισκόπων, διὰ τὸν διορισμὸν τῶν προσθέντων μελῶν τῆς Βουλῆς, οὐδὲ διὰ τὸν διορισμὸν ἢ τὴν παῦσιν τῶν Καδῆδων καὶ Μιυφτήδων, τῶν Συμβούλων τοῦ Ἡγεμόνος, τοῦ Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐρστῶν καὶ τῶν Νομαρχῶν.

Ἄρθρ. 30. Ὁ Ἡγεμὼν ἐκπροσωπεῖ τὴν Πολιτείαν, συνάπτει συμβάσεις, τῶν ὁποίων τὴν ψήφισιν ζητεῖ παρὰ τῆς Βουλῆς, κόπτει νόμισμα καὶ ἀπονέμει τὰ νεναιμισμένα παράσημα.

Ἄρθρ. 31. Ὁ Ἡγεμὼν εἶνε ἀνώτατος Ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Πολιτείας· ἀπονέμει τοὺς στρατιωτικοὺς βαθμούς· διορίζει καὶ πᾶσι εἰς ὅτας θέσεις καὶ ὅπως ὁ νόμος δρίζει πάντας τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, συμπεριλαμβανομένων τῶν Μουφτιδῶν, καὶ Καδῆδων λαμβάνων τοὺς τελευταίους τούτους ἐκ τῶν ἐχόντων ἄδειαν τοῦ Σεχουλιτλάμη πρὸς ἀκτησιν τοῦ ἱεροδικαστικοῦ ἐπαγγέλματος· παρέχει ἢ οὐ τὴν συναίνεσιν αὐτοῦ πρὸς ἐγκαθίδρυσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πεκτριαρχεῖου ἐκλεγομένου Μητροπολίτου Κρήτης καὶ τῶν παρὰ τῆς ἐν Κρήτῃ Ἐπισκοπικῆς Συνόδου ἐκλεγομένων Ἐπισκόπων· ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κυρώσεως τῶν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψηφισθέντων νόμων· δημοσιεύει τούτους καὶ ἐκδίδει τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἀναγκαῖα διατάγματα. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀνασπείλῃ τὴν ἐσχὺν νόμου τινὸς ἀφοῦ δημοσιευθῇ, οὐδὲ νὰ ἀπαλλάξῃ ταύτης οἰονδήποτε.

Ἄρθρ. 32. Ὁ Ἡγεμὼν συγκλεθεῖ τὴν Βουλὴν· κηρύττει τὴν ἔναρξιν καὶ λήξιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς· ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναβάλῃ, διακόπῃ, παρατείνῃ ἢ διαλύῃ ταύτην. Ἡ ἀναβολή, διακοπή ἢ παράτασις δὲν δύναται νὰ διαρκέσῃ πλεόν τῶν 40 ἡμερῶν, οὐδὲ νὰ ἐπαναληθῇ διαρκούτης τῆς αὐτῆς συνόδου, ἀνευ συναίνεσεως τῆς Βουλῆς.

Εἰς τὸ Διάταγμα τῆς διαλύσεως δεόν νὰ δρίζηται συγχρότως ἢ ἐντὸς τριμηνίως σύγκλησις τῆς νέας Βουλῆς.

Ἄρθρ. 33. Ὁ Ἡγεμὼν ἔχει δικαίωμα νὰ μεταβάλῃ, ἐλαττώσῃ ἢ χαρίσῃ τὰς παρὰ τῶν δικαστηρίων καταγινώσκόμενας ποινὰς, κατ' ἰδίαν μὲν κρίσιν ἐπὶ πολιτικῶν ἐγκλημάτων καὶ τῶν τοῦ τύπου, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, τῇ προηγουμένῃ γνωμοδοτήτει τοῦ Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης. Δικαιοῦται πρὸς τούτους νὰ χορηγῇ ἀμνηστείαν ἐπὶ μόνων τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων.

Ἄρθρ. 34. Ὁ Ἡγεμὼν δύναται διὰ Διατάγματος προτυπογεγραμμένου παρὰ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου του, νὰ προκηρύξῃ τὸν στρατιωτικὸν νόμον εἰς πᾶσαν τὴν νῆσον ἢ εἰς μέρος αὐτῆς.

Ἄρθρ. 35. Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως, ἀφορῶσα τὸ πρῶτον τοῦ Ἡγεμόνος, λαμβάνεται διὰ πλειονοψηφίας τῶν δύο τρίτων καὶ διὰ φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἄρθρ. 36. Ἡ Ἡγεμονικὴ χρηγία προσδιορίζεται διὰ νόμου. Ἡ δὲ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον τῆς Ἑλλάδος ἐτησίως χορηγία δρίζεται εἰς 200 χιλ. δραχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἡερὶ τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 37. Ἡ Βουλὴ συμμερίζεται τὴν νομοθετικὴν ἔξουσίαν μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος. Σύγκειται δὲ ἐκ μελῶν ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ ἐκ μελῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 38. Διὰ τὴν ἐκλεχθῆναι τις ἢ διορισθῆναι βουλευτῆς πρέπει τὸ ἦν Κρής τὴν ἰθαγένειαν, τὸ κατοικῆναι ἐν Κρήτῃ τοῦλάχιστον ἀπὸ πενταετίας, τὸ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 30ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, καὶ τὸ ἔχῃ τὰ λοιπὰ προσόντα, τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ὀριζόμενα.

Ἄρθρ. 39. Τὰ καθήκοντα τοῦ Βουλευτοῦ εἶνε ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ τοῦ ἐμμίσθου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου, τὰ τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ ὑπαλλήλου ξένου Κράτους, τὰ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καὶ τὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει, πλὴν τῶν ἀποστρατευθέντων καὶ ἀποταχθέντων οἵτινες δύνανται τὸ ἐκλέγωνται ἢ διορίζονται βουλευταί, ἐὰν ἡ ἀπόταξις δὲν ἐπῆλθεν ἐνεκα ἀναρμόστου αὐτῶν διαγωγῆς ἐν τῷ στρατεύματι, ἐνῶ ὑπῆρτέτησαν.

Ἄρθρ. 40. Ὁ Βουλευτῆς δὲν δύναται πρὸς τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἢ τοῦ διορισμοῦ του, τὸ διορισθῆναι εἰς ἔμμισθον δημοσίαν ἢ δημοτικὴν θέσιν, πλὴν τῆς τοῦ Συμβούλου τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 41. Τὰ αἵρετὰ μέλη τῆς Βουλῆς ἐκλέγονται κατὰ νομοῦς, διὰ τοῦ ἐνιαίου τῆς ψήφου, κατ' ἀναλογίαν ἐνὸς βουλευτοῦ πρὸς πεντακισχιλίους κατοίκους ἢ κλάσμα τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, καὶ διὰ συστήματος ψηφοφορίας ἐξασφαλίζοντος, ὅσον τὸ δυνατόν πληρέστερον τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν μειονοψηφῶν.

Ἄρθρ. 42. Τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος διοριζόμενα μέλη τῆς Βουλῆς εἶναι δέκα τὸν ἀριθμὸν, λαμβάνονται δὲ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐξ ὧν τῶν νομῶν, ἐκ τῶν ἐπὶ χρηστότητι καὶ πείρᾳ διακρινομένων πολιτῶν.

Ἄρθρ. 43. Ὑποψήφιος ἀποτυχῶν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς δὲν δύναται τὸ διορισθῆναι ὡς μέλος τῆς συνόδου, δι' ἣν ἐπρόκειτο τὸ ἐκλεχθῆναι. Δὲν δύναται πρὸς τούτους ἐν καιρὸ τὸ πρόσωπον τὸ διορισθῆναι ὡς μέλος δύο διαδοχικῶν συνόδων τῆς Βουλῆς.

Ἄρθρ. 44. Ὁ βουλευτῆς ἀντιπροσωπεύει τὴν νῆτον ὅλην καὶ ὄχι μόνον τὸν νομὸν, ἐξ οὗ ἐλήφθη.

Ἄρθρ. 45. Ἡ ἐξέλεγχξις τῶν ἀμφισβητουμένων βουλευτικῶν ἐκλογῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Πολιτείας δικάζοντος ἐν ὁλομελείᾳ.

"Αρθρ. 46. Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται ἡδιορίζονται κατὰδιετίαν, ἢ δὲ Βουλὴ συνέρχεται εἰς τακτικὴν σύνοδον ἀπὸ τῆς ἐντὸς τῆς διετίας.

"Αρθρ. 47. Ἡ διάρκεια τῆς τακτικῆς συνόδου τῆς Βουλῆς εἶνε δίμηνος ληξιάτης τῆς Συνόδου, ὁ βουλευτὴς ἀποβάλλει τὴν ἰδιότητα καὶ τὸν τίτλον τοῦ βουλευτοῦ.

"Αρθρ. 48. Ὅσακις παραστῆ ἀνάγκη, ὁ Ἡγεμῶν δύναται νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν εἰς ἕκτατον Σύνοδον, καὶ πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας.

Ἡ διάρκεια καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου Συνόδου κανονίζονται δι' Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος. Ἡ Βουλὴ, ἐν ἐκτάκτῳ Συνόδῳ, δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως ἄλλων θεμάτων, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προγράματι τούτῳ ὠρισμένων.

"Αρθρ. 49. Ἐν κατεπειγούταις περιστάσεσιν, ὁ Ἡγεμῶν δικαιούται νὰ καλέσῃ εἰς ἕκτατον Σύνοδον τοὺς βουλευτάς τῆς ληξιάσης Συνόδου, ἐὰν δὲν προτιμᾷ νὰ διατάξῃ ἐκλογὰς νέων βουλευτῶν.

"Αρθρ. 50. Ἡ Βουλὴ συνεδρᾷ εἰς δημοσίᾳ, ἐκτάκτως δὲ καὶ μόνον μετὰ προηγουμένην αὐτῆς ἀπόφασιν περὶ τούτου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

"Αρθρ. 51. Πρὶν ἀναλάβωσι τὰ καθήκοντά των οἱ βουλευταὶ, ὁμνύουσιν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, κατὰ τὸν εἰθισμένον δι' ἕκαστον θρήσκευμα τύπον, ὅτι θὰ ἐκπληρώσωσιν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά των, τηροῦντες πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Ἡγεμόνα καὶ σεβόμενοι τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας.

"Αρθρ. 52. Ἡ Βουλὴ καθορίζει διὰ Κανονισμοῦ τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῆς.

"Αρθρ. 53. Ἡ Βουλὴ ἐκλέγει κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης Συνόδου ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν Πρόεδρον, τοὺς Ἀντιπροέδρους καὶ Γραμματεῖς αὐτῆς.

"Αρθρ. 54. Ἡ Βουλὴ ἐκτελεῖ διὰ τοῦ Προέδρου τῆς τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἀπτυνομίαν. Ὁ Πρόεδρος μόνον δύναται νὰ δώσῃ διαταγὰς εἰς τὴν φρουρὰν τοῦ Βουλευτηρίου.

Οὐδεμίᾳ ἐνοπλίῳ δυνάμει δύναται νὰ εἰτέλῃ ἐντὸς τοῦ Βουλευτηρίου, ἄνευ συναινέσεως τοῦ Προέδρου.

"Αρθρ. 55. Πρὸς ἀποτέλεσιν ἀπαιτίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία πλειόνων τοῦ ἡμίσεως ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν πρὸς ἔγκυρον δ' ἀπόφασιν ἢ ἀπόλυτος πλειονοψηφία τῶν παρόντων κατὰ τὴν ψηφοφορίαν βουλευτῶν. Ἐν ἰσοψηφίᾳ, ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

"Αρθρ. 56. Ἐφ' ὅσον μετέχει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὁ βουλευτὴς λαμβάνει λόγῳ ἀπαιτημιῶν, δέκα δραχμὰς καθ' ἐκάστην.

*Αρθρ. 57. Βουλευτής δὲν καταδιώκεται οὐδ' ὀπωσδήποτε ἐξετάζεται, ἕνεκα γνώμης ἢ ψήφου δοθείσης παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων. Διρκούσης τῆς Συνόδου, βουλευτής δὲν καταδιώκεται οὐδὲ συλλαμβάνεται ἢ φυλακίζεται ἄνευ ἀδείας τῆς Βουλῆς, ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ αὐτοφώρου κακουργήματος.

*Αρθρ. 58. Οἷδεῖς νόμος ἔχει ἰσχὺν, ἂν μὴ ψηφισθῇ δις ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἄρθρον πρὸς ἄρθρον, κατὰ δύο διαφόρους ἡμέρας, καὶ ἂν μὴ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἑγεμόνος.

Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται μόνον ἅπαξ.

Νομοσχέδιον ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ μὴ κυρωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἑγεμόνος ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς Βουλευτικῆς συνόδου, θεωρεῖται ἀκυρωθὲν.

*Αρθρ. 59. Ἡ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῶν νόμων ἀνήκει εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν.

*Αρθρ. 60. Τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων ἀνήκει εἰς τὸν Ἑγεμόνα καὶ εἰς τὴν Βουλὴν. Νόμοι ἀφορῶντες εἰς μισθοδοσίαν, σύνταξιν ἢ ἄλλην οἰκνδήποτε πρωτοπικὴν ὠφέλειαν, εἰσάγονται εἰς τὴν Βουλὴν μόνον ὑπὸ τοῦ Ἑγεμόνος.

Προτάσεις βουλευτῶν, συνεπαγόμεναι ἄλλας αὐξήσεις τῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν δύνανται νὰ συζητηθῶσιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἂν μὴ προϋγουμένως ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς.

*Αρθρ. 61. Ἄνευ νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ἑγεμόνος, οὐδεὶς νέος φόρος ἐπιβάλλεται οὐδὲ εἰσπράττεται, δάνεια ἢ συμβάσεις συνεπαγόμεναι χρηματικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ δημοσίου, δὲν συνομολογοῦνται· καὶ συντάξεις ἢ ἀμοιβαὶ δὲν παρέχονται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου.

*Αρθρ. 62. Εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης τακτικῆς Συνόδου ὑποβάλλεται εἰς τὴν Βουλὴν ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς προσηοῦς διαιτίας καὶ ὁ ἀπολογισμὸς τῆς παρελθούσης.

Πρὶν ψηφισθῆ ὁ προϋπολογισμὸς ἢ ἐγκριθῇ ὁ ἀπολογισμὸς, παρὰπέμπονται πρὸς ἐξέτασιν καὶ γνώμοδοτήσιν ἐνώπιον ἐπὶ ταύτῃ Ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς.

Ἐὰν ὁ ἀπολογισμὸς δὲν δύναται νὰ συνταχθῇ ἐγκαίρως, ὑποβάλλεται ἀνυπερθέτως εἰς τὴν ἀμέσως ἐπομένην τακτικὴν ἢ ἐκτακτον Σύνοδον.

*Αρθρ. 63. Ἐὰν ἡ Βουλὴ ἀπαλείψῃ ἢ ἐλαττώσῃ τινὰς τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένων πιστώσεων, αἰτιολογεῖ τὴν

ἀπόφασίν της, ὑποδεικνύοντα συγχρόνως πῶς δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ ἢ ἐν λόγῳ οἰκονομία, χωρὶς νὰ παραβιασθῶσιν αἱ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων ἐπιβαλλόμεναι εἰς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις ἢ ἐκείναι ὧν ἡ ἐκπλήρωσις δύναται νὰ ἐπιδιωχθῆ καὶ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ.

Ἐὰν ἡ Βουλὴ, ἀφοῦ δοθῶσιν αὐτῇ αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις, ἐπιμένῃ νὰ ἀποποιῆται τὰς, ὡς ἀνωτέρω πιστώσεις, ἢ ἂν, ληξάσης τῆς Συνόδου, ὁ ὑποβληθεὶς προϋπολογισμὸς δὲν ἐπεψηφίσθη, ὁ Ἡγεμὼν δύναται διὰ διατάγματος ὑπεγεγραμμένου παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου του, νὰ κηρύξῃ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ληγούσης χρήσεως ἐφαρμόσιμον καὶ εἰς τὴν ἀρχομένην χρῆσιν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐν λόγῳ προϋπολογισμὸς εἶχε καταρτισθῆ κανονικῶς, ἀπκλειφομένων τῶν ἐν αὐτῷ δι' ὠρισμένην, ἢ δὴ πληρωθεῖσαν ἀνάγκην, τυχὸν ἀναγεγραμμένων ποσῶν.

Ἄρθρ. 64. Ἐν περιπτώσει ἀπροόπτου καὶ ἀναπορεύκτου ἀνάγκης, ὁ Ἡγεμὼν δύναται, τῇ ὁμοφώνῳ γνώμῃ τῶν Συμβούλων του καὶ ὑπ' εὐθύνην αὐτῶν, νὰ προβαίῃ καὶ εἰς δαπάνην μὴ προβλεπομένην ἐν τῷ προϋπολογισμῷ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὑπερβαίνει αὐτῇ τὸ ποσὸν τῶν 100 χιλ. δραχμῶν δι' ἐκάστην διετίαν.

Τῆς δαπάνης ταύτης ἡ ἔγκρισις ζητεῖται παρὰ τῆς ἀμέσως ἐπομένης τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Βουλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τῶν Συμβούλων τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 65. Οἱ σύμβουλοι τοῦ Ἡγεμόνος διορίζονται καὶ παύονται παρ' αὐτοῦ κατ' ἀρέσκειαν.

Ἄρθρ. 66. Οἱ Σύμβουλοι παρακίθηνται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ λαμβάνουσι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις αὐτῆς, ἀλλ' ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

Ἄρθρ. 67. Βουλευτῆς, διοριζόμενος Σύμβουλος τοῦ Ἡγεμόνος, ἀποβάλλει τὴν ιδιότητα βουλευτοῦ καὶ ἢ ἐν τῇ Βουλῇ ἔδρα του θεωρεῖται κενωθεῖσα.

Ἄρθρ. 68. Ἡ Βουλὴ ἔχει δικαίωμα νὰ κατηγορῇ ἐνώπιον Εἰδικοῦ Δικαστηρίου τὸν Σύμβουλον τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις ἐκ προθέσεως
α) προσυπόγραφεν ἢ ἐξετέλεσεν ἡγεμονικὸν διάταγμα, δι' οὗ παρεβιάσθη διάταξις τις τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῶν τῆς νομοθετικῆς ἐξουτίας ἐκδεδομένων ἡγεμονικῶν Διαταγμάτων.

β) ἐξετέλεσεν ἡγεμονικὸν διάταγμα μὴ προσυπογεγραμμένον

ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Συμβούλου, ἢ διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τοιοῦτου Διατάγματος,

γ') ἐξέδωκεν ἢ ἐξετέλεσεν ἀπόφασιν ἢ διαταγὴν, δι' ἧς παραβιάζεται διάταξις τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῆ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδεδομένων ἡγεμονικῶν διαταγμάτων, ἢ διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν τοιαύτης ἀποφάσεως ἢ διαταγῆς,

δ') παρέλειψε νὰ ἐκτελέσῃ διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῆ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδεδομένων ἡγεμονικῶν Διαταγμάτων, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοιαύτης διατάξεως,

ε) συνυπέγραψε πρὸς κύρωσιν ὡς νόμου τῆς Πολιτείας, πράξεως μὴ ψηφισθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς, κατὰ τὰ ἐν τῷ Συντάγματι, πρὸς κατάρτισιν τῶν νόμων ὠρισμένα, καὶ ἐδημοσίευσε τοιαύτην πράξιν ἢ διέταξε τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

Ἄρθρ. 69. Κατηγορεῖται ὡσαύτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου ὁ Σύμβουλος τοῦ Ἡγεμόνος, ὅστις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐξουσιῶν καθηκόντων :

α) παρεβίασε ποινικῆς διατάξιν τῶν κειμένων νόμων, ἧς ἢ παραβίασις κολάζεται διὰ ποινῆς ἐγκληματικῆς ἢ ἐπανορθωτικῆς,

β) καὶ χωρὶς νὰ παραβιάσῃ ρητὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῆ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδεδομένων ἡγεμονικῶν διαταγμάτων, ἔβλαψεν ἐκ προθέσεως διὰ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ τὰ συμφέροντα τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 70. Ἡ Βουλὴ κατηγορεῖ ὡσαύτως τὸν Σύμβουλον τοῦ Ἡγεμόνος ἐνώπιον τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν ἀνεμίχθῃ παρὰ νόμον εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἄρθρ. 71. Ἐπιτρέπεται ποινικὴ καταδίωξις κατὰ τοῦ Συμβούλου, ἐὰν οὗτος, ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας, παρέβῃ διὰ πράξεως ἢ παραλείψεως αὐτοῦ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων ἢ τῶν ἐντολῆ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐκδεδομένων ἡγεμονικῶν διαταγμάτων, καὶ ἐκ τούτου προήλθε βλάβη εἰς οὐσιώδη συμφέροντα τῆς Πολιτείας.

Ἄρθρ. 72. Σύμβουλος μὴ μετασχὼν εἰς τὴν διάπραξιν τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων, εὐθύνεται οὐχ' ἥττον ὡς συναυτουργός, ἐὰν συνῆυσεν εἰς αὐτὰ διὰ πράξεως τοῦ Συμβουλίου φερούσης τὴν ἐξουσίαν ὑπογραφῆς.

Ἄρθρ. 73. Ὁ Σύμβουλος ἀπαλάσσεται τῆς εὐθύνης διὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις δριζομέναις παραβιάσεις, ἐὰν ἢ παραβίασις προήλθεν ἐκ συγγνωστῆς καὶ δεικνυομένης πλάνης

περί τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τοῦ παραβιασθέντος νόμου.

Ἄρθρ. 74. Ἐπὶ ἀξιοποίων πράξεων ἢ παραλείψεων, αἱ οἱ κείμενοι νόμοι χαρακτηρίζουσιν ὡς πλημμελήματα ἢ κακουργήματα καὶ αἵτινες δύνανται νὰ διαπραχθῶσιν, εἴτε ὑπὸ παντὸς ἰδιώτου, εἴτε ὑπὸ μόνων τῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἴτε ὑπ' ἀμφοτέρων, ὁ Σύμβουλος, ὅστις ὑπέπεσεν εἰς αὐτάς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν, ἣν οἱ εἰρημένοι νόμοι καταγινώσκουσιν κατὰ τοιοῦτων πράξεων ἢ παραλείψεων.

Ἄρθρ. 75. Ἐπὶ πάσης παραβάσεως τοῦ Συντάγματος ἢ τῶν νόμων κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ Συμβούλου, κατὰ τῆς ὁποίας δὲν καταγινώσκειται ὑπὸ τοῦ νόμου ῥητὴ ποινὴ, ὁ παραβάτης Σύμβουλος τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἀπὸ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντάκις χιλίων δραχμῶν, ἂν ἐνήργησεν ἐκ προθέσεως· μὲ φυλάκισιν δὲ μέχρις ἐξ μηνῶν ἢ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντάκις χιλίων δραχμῶν, ἂν ἐνήργησεν ἐξ ἀσυγγνώστου ἀμελείας.

Ἄρθρ. 76. Ὁ ἔνοχος τινος τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 69 ἔδαφ. 6'.) ὀριζομένων παραβάσεων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρ. 77. Ὁ ἔνοχος τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 ὀριζομένου ἀδικήματος τιμωρεῖται μὲ ποινὴν χρηματικὴν 1000-5000 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 78. Ὅσακις τὸ ἀδίκημα, δι' ὃ ὁ Σύμβουλος κατεδικάσθη, διαπραχθῆ ἐκ προθέσεως, ἢ καταδίκη συνεπάγεται τὴν ἀπὸ τριῶν μέχρι δέκα ἐτῶν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρ. 79. Ἡ καταδίκη τοῦ Συμβούλου διὰ πρᾶξιν ἢ παραλείψιν, προελθοῦσαν ἐξ ἀσυγγνώστου αὐτοῦ ἀμελείας, συνεπάγεται τὴν ἀπὸ δύο μέχρι πέντε ἐτῶν ἀπώλειαν τῆς ἰκανότητος τοῦ καταδικασθέντος πρὸς ἀνάληψιν δημοσίου ἐμπίσθου ἀξιώματος.

Ἄρθρ. 80. Τὸ ἀξιοποῖον τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐξαλείφεται διὰ τῆς παραγραφῆς, μετὰ τὴν λήξιν δύο τακτικῶν βουλευτικῶν συνόδων, ἀφ' ἧς ἀπεμακρύνθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ Σύμβουλος.

Ἄρθρ. 81. Ἄν ἡ κατηγορία διατυπωθῆ διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συμβούλου, ὁ ἠγεμὼν δύναται νὰ διατηρήσῃ αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, μέχρι τῆς ἐκδόσεως παραπεμπτικοῦ βουλευματος ἐκ μέρους τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρ. 82. Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν μελῶν, κληρουμένων ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων, ἐξ ὧν καὶ τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον.

"Αρθρ. 83. Τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον ἀποτελοῦσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου, ὡς πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου καὶ ἐξ ἄλλα μέλη, λαμβανόμενα διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν ἐπομένων, πρὸ τῆς κατηγορίας διωρισμένων, προσώπων ἦτοι :

τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν
τοῦ Ἀντεισαγγελέως τῶν Ἐφετῶν
τῶν Ἐφετῶν
τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν
τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἡ κλήρωσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει. Τυτὸχροῶνως ἡ Βουλὴ ἐκλέγει τοὺς μέλλοντας νὰ ἐκπληρώσωσι χρέη ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως παρὰ τῆ Εἰδικῆ Δικαστηρίῳ. Ὁ Γραμματεὺς διορίζεται παρὰ τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῆ περὶ τοῦτου νόμου, τὰ τῆς διαδικασίας θέλει κανονίσει αὐτὸ τοῦτο τὸ Εἰδικὸν Δικαστήριον, τηρουμένων τῶν περὶ δημοσιότητος διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 90 τοῦ Συντάγματος.

"Αρθρ. 84. Ὁ ἠγεμὼν δύναται νὰ ἀπονεύμῃ χάριν εἰς Σύμβουλον καταδικασθέντα, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, μόνον τῆ συναίνεσει τῆς Βουλῆς.

"Αρθρ. 85. Ἡ περὶ κατηγορίας Συμβούλου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς καὶ πᾶσαι αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται διὰ πλειονοψηφίας μόνον τῶν αἰρετῶν αὐτῆς μελῶν.

"Αρθρ. 86. Τὰ ἀδικήματα τοῦ Συμβούλου, τὰ ἄσχετα πρὸς τὰ δημόσια αὐτοῦ καθήκοντα, δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

"Αρθρ. 87. Ἡ κατὰ τοῦ Συμβούλου καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀδικηθέντος πολιτικὴ ἀγωγή περὶ ἀποζημιώσεως, εἰς ἣν παρέχουσιν ἀφορμὴν τὰ ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀρθροῖς ἀναφερόμενα ἀδικήματα, εἰσάγεται μόνον ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων καὶ ἐκδικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κοινοῦ δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄!

Περὶ τῆς Δικαστικῆς ἐξουσίας.

"Αρθρ. 88. Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἠγεμόνος ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τούτου, συμφώνως πρὸς τὸν Δικαστικὸν Ὄργανισμὸν.

"Αρθρ. 89. Ὁ Δικαστικὸς Ὄργανισμὸς θέλει κανονίσει τὴν σύ-

στασιν Συμβουλίου τῆς Δικαιοσύνης, ὑπερ θά ἀποτελῶνιν ὁ Πρόεδρος καὶ Εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου καὶ τρεῖς δικασταὶ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, τούτων δὲ κωλυομένων οἱ νόμιμοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταί.

Μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου οὐδεὶς δικαστῆς ἢ εἰσαγγελεὺς διορίζεται ἢ προάγεται ἄνευ προτάσεως, οὐδὲ μετατίθεται ἄνευ γνωμοδοτήσεως, οὐδὲ παύεται προσωρινῶς ἢ διαρκῶς, ἄνευ ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τούτου. Ἐξαιρεῖται ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν.

Ἄρθρ. 90. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶνε δημόσιοι, ἐκτός ἐὰν τὸ δικαστήριον, χάριν τῶν χρηστῶν ἠθῶν ἢ τῆς κοινῆς εὐταξίας, διατάξῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν κεκλεισμένων τῶν Ουρῶν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 91. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾔνη ἠτιολογημένη καὶ νὰ ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

Ἄρθρ. 92. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἱεροδικῶν ὑπάγονται, πλὴν τῶν καθαρῶς θρησκευτικῶν λειτουργιῶν, καὶ αἱ ἐξῆς ἀκόμη ὑποθέσεις:

α.) Αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν σύστασιν ἢ διάλυσιν γάμου ἢ εἰς τὰς, συνεπτῶτος τοῦ γάμου, προσωπικὰς τῶν συζύγων σχέσεις.

β.) Αἱ ἀντικείμενον ἔχουσαι τὴν ἀνατροφὴν ἀνηλίκων.

γ.) Αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν τῶν ἀνηλίκων ἐπιτροπέαν, κηδεμονίαν ἢ χειραφεσίαν.

δ.) Ἡ ἐκ τοῦ νόμου πηγάζουσα ὑποχρέωσις προσώπου τινὸς πρὸς διατροφήν ἄλλου. Τὸ ποσὸν ὅμως τῆς διατροφῆς ὀρίζεται ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

ε.) Αἱ περικληρονομίας δίκαι, ὡς καὶ αἱ περὶ διαδοχῆς εἰς τὴν διαχείρισιν κληροδοτήματος βακουφικοῦ. Ἄλλ' αἱ ἐπὶ τούτων ἀποφάσεις τῶν Ἱεροδικῶν, ἐὰν δὲν γίνωσιν ἀποδεκταὶ ὑπὸ πάντων τῶν ἐνδ' ἀφερομένων, φέρονται δι' ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ κληρονομικὸν ζήτημα ἀναφυῆ παρεμπιπτόντως ἐν ἐτέρᾳ δίκῃ, ἢ ὅτε κατὰ τὴν περὶ κληρονομίας δίκην εἶνέ τις ἐνδιαφερόμενος μὴ μουταυλμάνος, ἢ ἐκδικασίς γίνεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων.

Ἐν πάσῃ περὶ κληρονομίας δίκῃ ἢ περὶ διαδοχῆς εἰς τὴν διαχείρισιν κληροδοτήματος βακουφικοῦ, ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ κληρονομουμένου.

Ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις πάσης ἀποφάσεως τῶν Ἱεροδικῶν ἀνήκει εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων

Ἄρθρ. 93. Ἐπὶ τῇ βάσει προτόντων καὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ διαγωνισμοῦ, εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσῃ τὰ τοῦ διορισμοῦ καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν ἐξαίρεσεων ὧν μνεία γενήσεται ἐν τοῖς νόμοις, προτιμωμένων μεταξὺ ἰσοδυνάμων τῶν προσωπικὰς ὑπηρεσίας προσενεγκόντων τῇ πατρίδι.

Ὁ αὐτὸς νόμος θέλει κανονίσῃ τὸν τρόπον καὶ τοὺς λόγους τῆς παύσεως καὶ μεταθέσεως τῶν αὐτῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 94. Ἐν περιπτώσει ἀφερεγγυότητος τῶν ὑπαλλήλων, ἡ Πολιτεία εἶνε ὑπεύθυνος πρὸς τοὺς ιδιώτας, διὰ πᾶσαν ζημίαν ἢ βλάβην προσγενομένην εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀμελείας, τῆς καταχρήσεως ἐξουσίας ἢ τῶν σφαλερῶν πράξεων αὐτῶν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει ὀρίσει τὰς περιπτώσεις καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς εὐθύνης ταύτης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ τῆς Διοικήσεως,

Ἄρθρ. 95. Ἐκαστος Νομὸς ἀποτελεῖ ἴδιον νομικὸν πρόσωπον.

Ἐν ἑκάστῳ Νομῷ θέλει συσταθῆ νομαρχικὸν Συμβούλιον, ὅπως βουλευῆται καὶ ἀποφασίζῃ περὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἀναγκῶν καὶ τῶν συντελούντων εἰς εὐημερίαν τοῦ Νομοῦ.

Τὰ νομαρχικὰ Συμβούλια θέλουσιν ἔχει τὴν διάθεσιν τῶν πόρων, οὓς ἤθελεν ὀρίσει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία πρὸς θεραπείαν τῶν ἰδιαιτέρων ἀναγκῶν τοῦ νομοῦ καὶ θέλουσιν ἀπολαύει τοῦ δικαιοῦματος τοῦ ἐπιβάλλειν καὶ πρόθετον φορολογίαν δι' ὠρισμένας εἰδικὰς ἀνάγκας τοῦ Νομοῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων, ἅτινα ὁ κανονίζῃ ἐκάστοτε ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν Δήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου

Ἄρθρ. 96. Ὁ στρατιωτικὸς Νόμος προκηρύσσεται :

α] Ὅταν οἱ κάτοικοι ἀνθίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν νόμου τινὸς ἢ νομίμως ἐκδεδομένου ἡγεμονικοῦ διατάγματος ἢ κανονισμοῦ.

β.] Ἐν περιπτώσει ἐνόπλου κινήματος ἢ σοβαρᾶς ταραχῆς,

ἐὰν τὰ συνήθη ὄργανα τῆς ἐξουσίας δὲν δύνανται νὰ ἀποκαταστήσωσι τὴν τάξιν.

Ἄρθρον 97. Τὸ διάταγμα, τὸ προκηρυσσον τὸν στρατιωτικὸν νόμον, πρέπει νὰ ᾔηε ἡτιολογημένον καὶ νὰ δημοσιευθῆ εἰς πάντας τοὺς δήμους εἰς οὓς πρὸκειται νὰ ἐφαρμοσθῆ, οὕτω δὲ μόνον λαμβάνει ἔννομον ἰσχύν.

Ἄρθρ. 98. Ὁ στρατιωτικὸς νόμος αἴρεται ἅμα ἐκλειψάτης τῆς αἰτίας δι' ἣν προκηρύχθη.

Ἄρθρ. 99. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς προκηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ὀρισθῆσονται διὰ νόμου ἐπὶ τούτῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρ. 100. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Συντάγματος ὑποκείνται εἰς ἀναθεώρησιν μετὰ πενταετίαν, ὡσάκις ἡ Βουλὴ ἐν τακτικῇ αὐτῆς Συνόδῳ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἰρετῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ τοῦτο, δι' ἰδίας πράξεως ὀρισθούσης τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις.

Ἄρθρ. 101. Ἀποφασισθείσης κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τῆς ἀναθεωρήσεως, διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφ' ἑστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται ἡ Συνέλευσις.

Αἱ διὰ τὴν Συνέλευσιν ἐκλογαὶ γίνονται ὀκτὼ μῆνας μετὰ τὴν περὶ ἀναθεωρήσεως ἀπόφασιν, ἡ δὲ Συνέλευσις συνέρχεται ἐντὸς δέκα μηνῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς.

Ἄρθρ. 102. Ἡ Συνέλευσις σύγκειται μόνον ἐκ μελῶν αἰρετῶν διπλασίων τῶν τῆς Βουλῆς, ἐκλεγομένων δὲ καθ' ὅν καὶ οἱ βουλευταὶ τρόπον.

Ἄρθρ. 103. Ἡ Συνέλευσις ἀποφατίζει περὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων, δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, περιοριζομένη ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ προγράμματος, ὑπερ ἐκκονόντων ἡ Βουλὴ διὰ τῆς περὶ ἀναθεωρήσεως πράξεώς της.

Ἄρθρ. 104. Περαιτωθείσης τῆς ἐργασίας, δι' ἣν συνεκλήθη ἡ Συνέλευσις, αὕτη διαλύεται αὐτοδικαίως.

Ἄρθρ. 105. Ἡ περὶ ἐνιαίου τῆς ψήφου διάταξις τοῦ ἄρθρου 41 δύνανται νὰ τροποποιηθῇ δι' ἀπλοῦ νόμου, μετὰ πάροδον πενταετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

Ἄρθρ. 106. Αἱ διατάξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνου διοριζόμενα μέλη τῆς Βουλῆς, δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἢ καὶ νὰ καταργηθῶσι διὰ πλειονοψηφίας μόνον τῶν αἰρετῶν με-

λῶν τῆς Βουλῆς, ἐὰν αὕτη ἤθελεν ἀποφασίσῃ αὐτῶ, κατὰ τὴν τρίτην αὐτῆς τακτικὴν Σύνοδον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Συντάγματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρ. 107. Τὰ βακουφικὰ κτήματα οἷασδήποτε κατηγορίας, τὰ κατεχόμενα ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ σωματείων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, καθίστανται κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας, εἰς χεῖρας τῶν σημερινῶν κατόχων καὶ τῶν καθολικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων αὐτῶν.

Εἰδικὸς νόμος, δημοσιευθησόμενος ἐντὸς ἐξ μηνῶν, θέλει ὀρίσει τὴν πρὸς τὸν δικαιοῦχον ἀποζημίωσιν διὰ τὸ πληρωνόμενον τέλος ἢ διὰ τὰ ὑπὸ τῶν διαχειριστῶν πληρονομενα πρὸς τὸ Ἐρκάριον δικαιοῦματα.

Τὸ ἀποζημιωτέον τέλος δ' ἀ τὰ κτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶγε γίνει ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαιοῦματος, θὰ ὑπολογισθῇ εἰς ἓν τοῖς χιλίοις ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει μεταβιβάσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ, τὸ κτήμα, θέλει διατελεῖ αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον, κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης τυχόν ἐγγεγραμμένης ὑπόθηκῆς, πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωτέας ὡς ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως.

Ἐξαιροῦνται τῆς παρούσης διατάξεως τὰ εἰς τὸ Ἐρκάριον ἢ τοῦ διαχειριστῆς ἀνήκοντα καὶ ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενα, οἷασδήποτε κατηγορίας, βακουφικὰ κτήματα. Ὁμοίως ἐξαιροῦνται καὶ τὰ εἰς εὐαγῆ ἡδρῦματα ἀνήκοντα καὶ ὑπὸ διαχειριστῶν διαχειριζόμενα κτήματα. Ἄλλ' ἐν ἡ περιπτώσει τὰ κτήματα ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὸν περὶ τούτου ψηφισθητόμενον εἰδικὸν νόμον, πωληθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἐρκαρίου, θὰ πωλῶνται ὡς κτήματα τελείας ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 108. Κατὰ τὴν πρώτην ὀκταετηρίαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Συντάγματος, ὁ Ἡγεμὼν δύναται, κατ' ἐξαιρέσιν, νὰ διορίζῃ εἰς τὰ δημόσια ἀξιώματα μουσουλμάνους Κρητας, κεκτημένους τὰ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς χρηστότητος καὶ ἐκνότητος, καίπερ ὄντες οὐδὲν κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μάρφωσιν ἢ τὴν γνῶσιν τῶν Ἑλληνικῶν γράμματων.

Ἄρθρ. 109. Κατὰ τὴν πρώτην διετηρίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-

σεως τοῦ παρόντος Συντάγματος, ὁ Ἡγεμὼν εἶνε ἐλεύθερος νὰ ἀποποιῆται ἢ χορηγῇ, κατ' οἰκείαν αὐτοῦ κρίσιν, τὴν, συμφώνως τῶν περὶ τύπου νόμῳ, ἀπαιτουμένην ἄδειαν πρὸς ἔκδοσιν ἐφημερίδων ἢ ἐν γένει ἐντύπων περιεχόντων πολιτικὴν ὕλην, ὡς καὶ νὰ ἀνακαλῇ ἢ ἤδη χορηγηθεῖσαν τοιαύτην ἄδειαν.

Ἄρθρ. 110. Κατὰ τὸ αὐτὸ διετὲς διάστημα, ὁ Ἡγεμὼν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπελαύνῃ τῆς Νήσου πάντα ἰθαγενῆ Κρήτα, οὐτινος ἢ παρουσία ἤθελε θεωρηθῇ ἐπικίνδυνος εἰς δημοσίαν τάξιν.

Οἱ ἀπελαθέντες ὑπὸ τῶν διεθνῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου τούτου, δὲν δύνανται νὰ ἐπανακάμψωσιν ἢ μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Ἡγεμόνος.

Ἄρθρ. 111. Κατὰ τὸ αὐτὸ διετὲς διάστημα πᾶσα ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡγεμόνα, ὅστις, ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς δημοφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου του, θέλει καταρτίσῃ καὶ θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν διὰ προσωρινῶν διαταγμάτων, πάντας τοὺς ἀναγκαίους πρὸς λειτουργίαν τοῦ Πολιτεύματος δικαστικούς, διοικητικούς, οἰκονομικούς, στρατιωτικούς, εκπαιδευτικούς καὶ ἄλλους νόμους.

Ὁ Ἡγεμὼν θέλει δικαιοῦσθαι ὡσαύτως; κατὰ τὴν αὐτὴν διετίαν καὶ τῆς δημοφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου του:

α.) νὰ συνάψῃ πᾶσαν σύμβασιν, ἀφορῶσαν τὰ δημόσια ἔργα ἢ τὴν συγκοινωνίαν τῆς χώρας, ἀρκεῖ νὰ μὴ ἐπιβληθῶσι διὰ τοῦτο εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὑποχρεώσεις, πέραν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δύο πρώτων ἐτῶν.

β.) νὰ παραχωρήσῃ ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὄρους, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδρύσεως Κρητικῆς Τραπεζῆς, μετὰ τμήματος κτηματικῆς πίστεως, παρέχων εἰς αὐτήν, ἐκ δεήτη καὶ προνόμιον ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων, ἀποκλειομένης τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας.

γ.) νὰ διαρρυθμίσῃ τοὺς φόρους τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ κτηνοῦ, τοῦ του, πεκίου καὶ τῶν οἰνοπνευμάτων, αὐξάνων ἐν ἀνάγκῃ τούτους; νὰ κανονίσῃ δὲ καὶ τὰ ἀφορῶντα τὸ μονοπώλιον τοῦ ἄλκοτος.

δ.) νὰ ὀρίσῃ τὰ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ τέλη.

ε.) νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς Νομοὺς καὶ τοὺς Δήμους ἔγκρισιν πρὸς ἐπιβολὴν καὶ εἰσπραξίν φόρων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 95.

ς.) νὰ συνομολογήσῃ δάνειον μέχρι τεσσαρῶν ἐξατομμυρίων φράγκων, πρὸς ἀπόδοσιν τῶν πρὸς τὰς Δυνάμεις ἀπειλομένων προκαταβολῶν, ἐκ αὐτῆς ἀπαιτηθῶσι πρὸς τῆς συγκλήσεως τῆς Βου-

λῆς, καὶ κάλυψιν τῶν ἐνδεχομένων ἐλλειμμάτων τῶν προϋπολογισμῶν τῶν πρώτων ἐτῶν, παρέχων ἐν ἀνάγκῃ ὠρισμένα ἔσοδα τοῦ δημοσίου εἰς ἐγγύησιν τοῦ δανείου τούτου.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω φόρων καὶ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων, αἵτινες θὰ ἐξακολουθήσωσιν εἰσπραττόμενοι, ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν νῆσον, μέχρι οὗ θεσπισθῇ ἄλλως διὰ τῆς τακτικῆς νομοθετικῆς οἰκονομίας, οὐδεὶς ἄλλος φόρος δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἢ εἰσπραχθῇ διαρκούσης τῆς διετίας, οὐδ' ἄλλαι ὑποχρεώσεις νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸ δημόσιον πῆρυν τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν δύο πρώτων ἐτῶν, οὐδὲ προσωπικαὶ χορηγίαι ἢ συντάξεις νὰ δοθῶσιν ἀνευ συμπράξεως τῆς Βουλῆς.

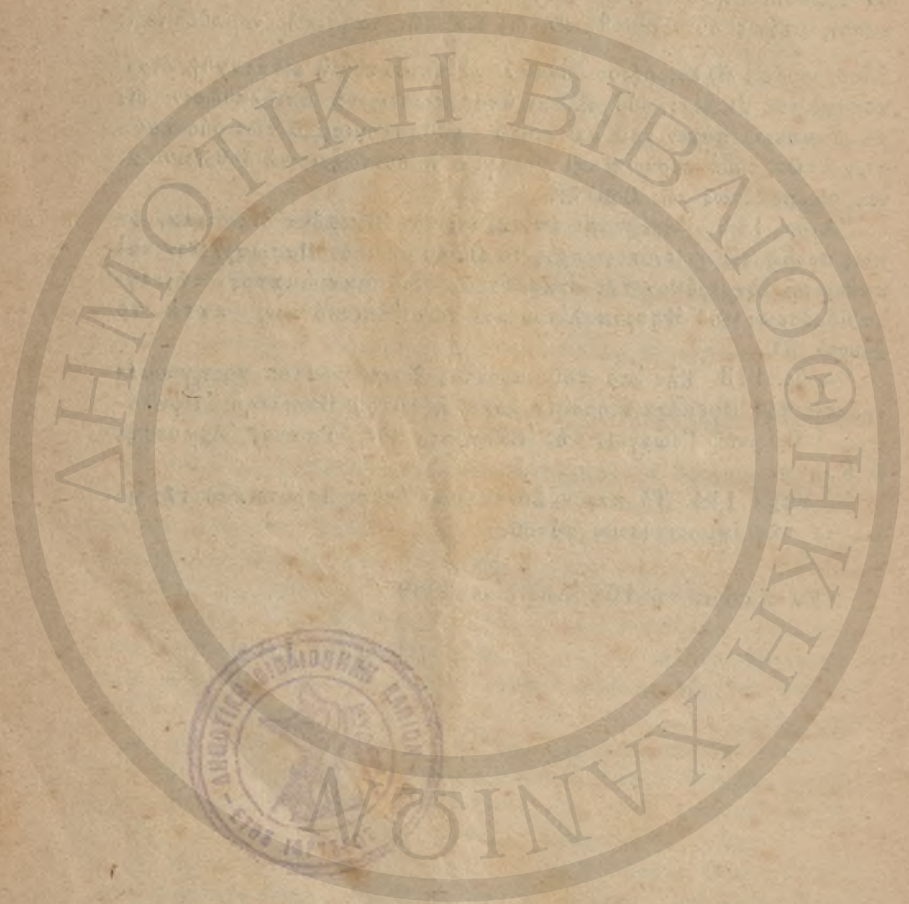
Ἄρθρ. 112. Παρέχεται ἐπίσης εἰς τὸν Ἡγεμόνα δικαίωμα, ὅπως προβῇ εἰς συνενόησιν πρὸς τὸ Οἴκου μενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς ἐνσκήψεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τὸ ἄρθρον 31.

Ἄρθρ. 113. Τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος Συντάγματος χορηγουμένην εἰς τὸν Ἡγεμόνα ἐξουσίαν ἀσκει ἡ Αὐτοῦ Βασιλικὴ Γραφεῖα τῆς ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, νῦν Ὑπατος Ἀρμοστής ἐν Κρήτῃ.

Ἄρθρον 114. Τὸ παρὸν Σύνταγμα θέλει ἰσχύσει ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ἐν Χανίοις τῇ 16ῃ Ἀπριλίου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

26-8

